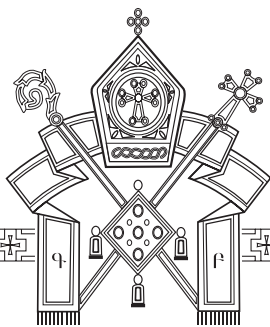

ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ
ԿՈՆԳՐԱԿՆԵՐ

ՕՐՀՆՈՒԹԵԱՆ
ԳՐԵՐ

**Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. ՎԱՐԵԳԻՆ Բ. ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ ԿԱԹՈՂԻԿՈՍԻ
ԽՈՍՔԸ ՍՐԲՈՑ ՂԵԽՈՆԴՅԱՆՑ ՏՈՆԻ ԱՌԻԹՈՎ ԳՈՒՄԱՐՎԱԾ
ՔԱՅԱՆԱՅԻՑ ՀԱՎԱՔԻՆ**

(Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածին, 10 փետրվարի, 2026 թ.)

*Գերաշնորհ Սրբազաններ,
Հոգեշնորհ, Արժանապատիվ Հայրեր,*

Այսօր ոգեկոչում ենք հիշատակը Սրբոց Ղեւոնդյանց, որոնք դարձան առ Քրիստոս հավատի վկաներ եւ մշտապայծառ օրինակ հայրենասիրութեան, խիզախութեան ու անձնագոհութեան: «Ավելի մեծ սեր ոչ ոք չունի, քան այն, որ մեկն իր կյանքը տա իր բարեկամների համար»,– ասում է մեր Տերը՝ Հիսուս Քրիստոս (Հովհ. ԺԵ. 13):

Վարդանանց պատերազմը ոչ միայն ռազմական դիմադրություն էր, այլեւ հոգեւոր մարտ, որը, «վասն հաւատոյ եւ վասն հայրենեաց» նշանաբանով, դարձավ հզոր պայքար հանուն մեր ինքնութեան, մեր հավատի եւ հանուն անկախ ու ազատ կյանքի: Պատահական չէ, որ հերոսական այդ պայքարը մեծ ազդեցություն է թողել մեր ժողովրդի վրա: Դարեր շարունակ ազգիս զավակները Սրբոց Ղեւոնդյանց ու Վարդանանց խիզախութեան վառ օրինակով են ոգեշնչվել ու մաքառել եւ փորձություններին արիությամբ դիմակայել: Հիրավի, Սրբոց Ղեւոնդյանց եւ Վարդանանց նվիրական տոները Աստծուն, քրիստոնեական սրբություններին ու արժեքներին մեր ժողովրդի հավատարմության նշանավորումն են եւ մեր հոգեւոր ու ազգային ինքնութեան վկայությունը:

Սուրբ Ղեւոնդյանք ու Վարդանանք մեզ պատգամում են չերկնչել, քանզի նեղություններն ու դժվարությունները ժամանակավոր են, իսկ հավատքի ուժը՝ անպարտելի: Այս տոները ուսուցանում են ազգային շահերը սեփականից վեր դասել, հոգեւորը, բարոյականն ու առաքինին

նյութապաշտությունից գերադասել: Սուրբ Ղեւոնդյանք եւ Վարդանանք ցույց են տալիս, որ բռնացումը Եկեղեցու եւ նախնյաց սրբազան ժառանգության վրա միշտ ընկրկելու եւ ձախողվելու է՝ արժանանալով հոգեւորականաց եւ ազգիս բարեպաշտ զավակների հզոր դիմադրությանը:

Ինչպես հինգերորդ դարի ճակատագրական ժամանակներում, այսօր էլ Եկեղեցու եւ արժեհամակարգի պաշտպանությունը ազգապահպանության կենսական խնդիր է, քանզի առանց հավատքի, Եկեղեցու եւ մեր նվիրական արժեքների հայ ժողովուրդը կվտանգի իր ինքնությունն ու հարատեւութունը: «Առէք հավատի վահանը, որով պիտի կարողանաք հանգցնել շարի բոլոր միացող նետերը»,— բոլոր ժամանակների համար պատգամում է առաքյալը (Եփ. Զ. 16–17):

Սիրելի հոգեւոր հայրեր, մենք այսօր վերստին անդրադառնում ենք, որ Սրբոց Ղեւոնդյանց տոնը պատմական հիշատակ լինելուց առավել, հայրենիքը, նվիրական ավանդույթներն ու սրբությունները պաշտպանելու կարեւոր պատգամ է մեզ եւ մեր ազգին: Գիտեք, որ մեր օրերում լրջագույն հիմնախնդիրների առջեւ է գտնվում մեր ժողովուրդը, տարատեսակ բռնաճնշումների է ենթարկվում եւ հարձակումներ դիմագրավում մեր Սուրբ Եկեղեցին: Վարչապետի ձեռնարկած հակաեկեղեցական արշավն արդեն բացահայտ է: Խոչընդոտվում է Եկեղեցու առաքելությունը եւ լրջագույն վնաս հասցվում մեր ժողովրդի հոգեւոր-եկեղեցական կյանքին: Դատական ատյաններում, ՀՀ Սահմանադրության եւ օրենքների բացահայտ խախտումներով, հակաօրինական ու անարդար քայլերով իշխանությունը պետական լծակների շարաշահմամբ միջամտում է ներեկեղեցական կյանքին: Հոգեւորականներ՝ սարկավազներից մինչեւ եպիսկոպոս, ենթարկվում են հետապնդումների ու պարտադրանքների: Ազատագրկված են երեք արքեպիսկոպոս, մեկ եպիսկոպոս, մեկ քահանա, ազգային մեծանուն բարերար եւ նվիրյալ հայորդիներ: Արգելափակվել է Մայր Աթոռի երկու արքեպիսկոպոսների եւ չորս եպիսկոպոսների երկրից ելքի իրավունքը, որով փորձ է կատարվում ձախողելու եպիսկոպոսաց ժողովի գումարումը Ավստրիայում: Հակաեկեղեցական արշավին գնդերեցների շմինալու պատճառով, օրերս միակողմանի որոշմամբ ապօրինի կերպով լուծարվել է նաեւ ՀՀ Զինված ուժերում հոգեւոր առաջնորդությունը: Ակնհայտ է, որ որդեգրված նման մերժելի քաղաքականությամբ ու դատապարտելի գործողություններով նպատակ է հետապնդվում վերահսկողություն սահմանելու Եկեղեցու նկատմամբ,

այն ենթարկեցնելու իշխանությունը եւ դարձնելու կամայականությունների հպատակ: Մտահոգիչ այս իրավիճակը քննության է առնվելու նաեւ առաջիկա եպիսկոպոսաց ժողովում:

Եկեղեցին, սիրելիներ, բոլորիս հոգեւոր տունն է, որին ուղղված հարվածներին դիմակայելը, Եկեղեցու ինքնավարությունը պաշտպանելը մեր հավաքական պարտականությունն է, մեր պատասխանատվությունն է Աստծո, հայրենիքի ու գալիք սերունդների առջեւ: Որպես Աստծո ծառաներ եւ մեր ժողովրդի հոգեւոր սպասավորներ՝ սրբազան մեր պարտքն է ամուր պահել մեր Սուրբ Եկեղեցին՝ իբրեւ «կենդանի Աստծու Եկեղեցի, սյուն եւ հաստատություն ճշմարտության»՝ համաձայն առաքելական խոսքի (Ա. Տիմ. Գ. 15): Միասնաբար դիմակայենք ազգային ու եկեղեցական անդաստանում երկպառակություն ու թշնամանք սերմանելու շարամիտ քայլերին՝ պաշտպանը լինելով արդարության ու ճշմարտության: Ղեւտնդյանց ու Վարդանանց ոգին ու ազգանվիրումը դարձնենք աշխարհասփյուռ հայության առաջնորդող ուժ՝ հավատքի ամրություն, եղբայրսիրություն եւ ազգային միասնություն մանապարհ հարթելով դեպի հոգեւոր զարթոնք ու համերաշխ ոգով մեր ժողովրդի բարօր ապագայի կերտում:

Հայցենք, որ Բարձրյալ Աստված Սրբոց Ղեւտնդյանց եւ Վարդանանց բարեխոսություն խաղաղություն շնորհի համայն աշխարհին, ամրապնդի մեր վճռականությունը Իր սուրբ վկաների նվիրումով ու հայրենասիրությամբ ծառայելու եւ գործելու ի սեր եւ ի պաշտպանություն մեր պետության ու համազգային շահերի եւ ի պայծառություն Հայաստանյայց Առաքելական մեր Սուրբ Եկեղեցու:

Թող մեր Տեր եւ Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսի շնորհները, սերը եւ ողորմությունը լինեն մեզ եւ ամենքի հետ այսօր եւ միշտ եւ հավիտյանս. ամեն:

